



קב"ץ

שיחות מוהרא"ש

דבורים נוראים ונפלאים, מעוררים מעירים ומחזקים, אשר מתוך הנחל נובע
מקור חכמה נובעים, להחיות נפש כל חי ומשם יצקון העדרים, להתחזק
בעבודת הבורא בכל דרגה שיהיו נמצאים

בפי ששמענו וקבלנו מפה קדשו של
מֶרֶן מוה־רֵא"ש שְׁלִיט"א

בעניני חֶדֶשׁ אֵלּוּל

יצא לאור ערב ראש חֶדֶשׁ אֵלּוּל תשע"ד
על ידי תלמידי מתיבתא 'חיכל חקדש' חסידי ברסלב
עיר חקדש ירושלים תובב"א

הַפֶּתַח לְהַשִּׁיג אֶת הַקּוֹנְטֵרָה הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה
וְכָל סֵפֶרִי אֲדָמוֹ"ר מוֹהַר"ן מִבְּרֶסְלֵב זי"ע
וְסֵפֶרִי תַלְמִידָיו הַקְּדוֹשִׁים:

בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל

יְבִנְאֵל עִיר בְּרֶסְלֵב
גָּלִיל.

בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית

מִתִּיבְתָא הַיֵּבֶל הַקְּדֹשׁ

Mesifta Heichal Hakodesh

1129 – 42nd Street

Brooklyn N.Y. 11219

ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע באמצעות הדוא"ל
breslovinternational@gmail.com

התעוררות לחדש אָלוּל

א.

מוֹהֲרָא"ש נ"י אָמַר, שֶׁכָּבֵר הָחַל מִהַשְׁבֵּת שְׁמִיכָרֵינָּה בְּהַ חֹדֶשׁ אָלוּל – שׁוֹמְעִים אֶת הַהִתְעוֹרְרוֹת שֶׁל "עוֹרֵי יְשָׁנִים מִתְרַדְּמִתְכֶּם" הַמְּזַכְּרִת בְּסִפְרִים הַקְּדוּשִׁים לְגַבִּי תְקִיעַת שׁוֹפָר (עֵינֵינוּ בְּרַמְבַּ"ם הַלְכוֹת תְּשׁוּבָה פָּרָק ג' הַלָּכָה ד'; וּבִלְקוּשֵׁי מוֹהֲרָ"ן חֶלֶק א' סִימָן ס' סְעִיף ט'). כִּי מֵרֹאשׁ חֹדֶשׁ אָלוּל כָּבֵר מִתְחִילִים לְתַקוֹעַ בְּשׁוֹפָר, וְצִרִּיכִים לְהִתְעוֹרֵר מִן הַשְּׁנָה שֶׁל כָּל הַשְּׁנָה. וּמִסְפָּרִים עַל הַרְבֵּה צְדִיקִים קְדוּשִׁים זי"ע, שֶׁכְּשָׁרָק שָׁמְעוּ בְּכִרְפַּת הַחֹדֶשׁ – "רֹאשׁ חֹדֶשׁ אָלוּל, יִהְיֶה בְּיוֹם פְּלוֹנִי", זֶה הָיָה אֲצִלָּם סֵפֶר הַמוֹסֵר הַגָּדוֹל בְּיֹתֵר, כִּי הִתְבּוֹת "רֹאשׁ חֹדֶשׁ אָלוּל" בְּלִבָּהּ, הָיוּ מִסְפִּיקוֹת בְּכַדִּי לְעוֹרֵר אוֹתָם מִן הַשְּׁנָה, וְלָגֵרֶם לָהֶם לְהַכִּין אֶת עַצְמָם לְקִרְאָת הַשְּׁנָה הַחֲדָשָׁה.

ב.

וּסְפָר מוֹהֲרָא"ש נ"י, שֶׁהִרְבַּ הַקְּדוּשׁ רַבִּי מֹשֶׁה מִקְּאֲבָרִין זי"ע הָיָה מִסְפָּר, שֶׁבִּהְיוֹתוֹ יֶלֶד, הָיָה מְשַׁחֵק עִם יְלָדִים בְּחֹדֶשׁ אָלוּל, וְתֹאמַר לוֹ אַחֲוָתוֹ הַבְּכִירָה: הֵאֵם גַּם הַיּוֹם אַתָּה מְשַׁחֵק? הֲלוֹא הַיּוֹם חֹדֶשׁ אָלוּל! אֲזַן אֶ פִּישׁ אֵין וואַסער ציטערט דאָךְ אויף [גַּם הַדָּג שֶׁבַּמַּיִם רוֹעֵד] וּבְשָׁמְעִי זֹאת "הֵאֵם אֵין אַנְגֵּעֲחוּיְכֶן צו ציטערין [הִתְחַלַּתִּי לָרֹעַד], עַד הַיּוֹם תִּזְוֶה אֲנִי זֹכֵר אֶת הַפֶּחַד תִּזְוֶה (עֵינֵינוּ בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשׁ 'אִמְרוֹת מֹשֶׁה' עֲמוּד מ"ב).

ג.

ואמר מוה"רא"ש נ"י, שהעקר לזכור, שכל התעוררות השנה בחדש אלול, באה על ידי הצדיק, שתוקע בשופר כל השנה בלה על ידי דברי תוכחתו הקדושים, וכמו שכתוב (ישעיה נה, א): "בשופר הרים קולך ונהגד לעמי פשעם" וגו', אבל לא בכל פעם אנחנו זוכים לשמע את קולו הקדוש, ולהבין את כל מה שאומר לנו, אבל בשבאים ימי אלול הקדושים, אז הוא הזמן להתעורר ביותר להפלות און קשבת לדברי הצדיק, ולשמע בקולו במי ששומע לקול שופר, ומדקדק לשמוע כל קול וקול היוצא ממנו, ועל ידי זה נזכה להתעורר מן השנה באמת.

ד.

ואמר מוה"רא"ש נ"י, שהענין של חדש אלול הוא ענין התגלות אמונת חכמים - לשמוע בקול דברי הצדיק, ולהפלות און קשבת לכל מה שאומר, כי כל ההתגלות של חדש אלול באה על ידי משה רבנו, עליו השלום, שעלה בראש חדש אלול לקבל לוחות אחרונות, ומסר נפשו בעד כל נשמות ישראל, לטהר אותן מחטא העגל, ולפעל בעדן סליחה מחילה וכפרה, ומשה רבנו לא הסתפל על שום דבר כלל, רק מסר נפשו בעד נשמות ישראל, ועמד בהר ארבעים יום וארבעים לילה בלי אכילה ושתיה, עד שפעל בעדן סליחה מחלטת ביום הכפורים. ואת הדרך הזאת יסד בחדש אלול, שיכולים להשיב בתשובה אפילו את הגורע ביותר שבאשראל, ואפילו אם סג מפל וכל מתקדוש ברוך הוא, יכולים להחזיר אותו, כי על ידי שיתחזק באמונת חכמים, ויקשר עצמו

אל הצדיק, על ידי זה תהיה לו תקנה טובה לתקן את הכל.

ה.

ואמר מוֹהֲרָא"ש נ"י, שהדרך הקדושה הזו נפתחת בכל שנה ושנה בחדש אלול, ואם אדם מקשר עצמו אל הרב והצדיק שבדור, ומתבונן היטב בעצם מסירות הנפש שיש לו בעד נשמות ישראל, להמשיך עליהם סליחה מחילה וכפרה, על ידי זה יזכה לחזר בתשובה שלמה ולעלות במעלות רמות, עד שלבסוף יזכה לקבל את התורה מחדש ביום הכפורים, ולהיות דבוק בו יתברך כל השנה בלה, העקר שיהיה לאדם קצת שכל וישוב הדעת, ויתבונן היטב בעצם מסירות נפש הצדיק בעבורו, שאינו אוכל ואינו שותה ואינו ישן בראי ימים ולילות, הכל בכדי להיטיב לנשמות ישראל, אבל דרך בני אדם לעצם עינים ולהתעלם מכל זה, וחושבים שהצדיק אוכל ושותה וישן היטב, וחי חיים של תענוגים, ומשיג את כל עניניו בקלות בלי יגיעה, ואין יודעים שהצדיק מוסר את הכל בשבילם, ואינו אוכל ושותה ואינו ישן עד שפועל שיהיה להם כל טוב, וזה מרמז בפסוק (דברים ט, יח): לִיָּחֹם לֹא אֶכְלֹתִי וַיָּמִים לֹא שָׁתִיתִי רֵאשִׁי תַבּוֹת אֵלֹלֵל, כי את הדרך הזאת פתח משה רבנו בחדש אלול – שהצדיקים מוסרים נפשם בעד נשמות ישראל, ואינם מסתכלים על עצמם כלל, וכל מי שזוכה להיות מקרב אליהם, ולהאמין בהם באמת, על ידי זה יהיו נמשכים עליו כל מיני השפעות טובות ברוחניות ובגשמיות, ויזכה לתשובה שלמה באמת.

עבודת חדש אלול

ו.

מוהרא"ש נ"י אומר, שאנחנו בתור תלמידים של רבנו ז"ל, צריך להיות לנו מבט אחר לגמרי על חדש אלול, כי רבנו ז"ל פתח לנו שערים נפלאים בגדל מעלת חדש אלול בכמה תורות בקלומי מוהר"ן, והסגלות הנקרות המנחות בו, ולמה יכולים לזכות על ידו, ולכן אסור לנו להיות בטלנים ולהפסיד ימים אלו בהכל וריק, חס ושלום, רק לנצל כל יום ויום בהרבה טוב אמת ונצח, ולבקש מהשם יתברך, שגזפה לכל התקונים הנפלאים המובאים בדברי רבנו ז"ל על חדש אלול, ועל ידי זה נזכה לקבל שנה טובה ומברכת עם כל מיני השפעות טובות ברוחניות בגשמיות.

ז.

ואמר מוהרא"ש נ"י, שעלינו לשמור מאוד שלא להיות מאלו שהתבטא עליהם מוהרנ"ת ז"ל: "עם קומט אלול, מען ברענט און מען ברענט און מען טוהט גארניט..." – "בשמיני אלול, בוערים ובווערים אבל אין עושים כלום..." (כך ספרה אמו של הרב החסיד רבי אברהם שטרנהארץ זצ"ל בשם זקנה מוהרנ"ת זי"ע), כי לפעמים, מרב תבערת הלב, רוצים לעשות הרבה, אבל לבסוף אין עושים כלום, כי אין צמצום, ואין יודעים מה

יש לעשות, אבל פשיש ישוב הדעת, ועושים חשבון פשוט: – "מה אמר לנו רבנו ז"ל לעשות בחדש אלול?" על ידי זה זוכים למלא כל יום ויום עם הרבה טוב אמת ונצח.

ח.

ואמר מוה"רא"ש נ"י, שאנשי שלומנו האמתיים תמיד ידעו, ששבוא חדש אלול לא היה להם אף רגע לבלות ולבטל בדברים בטלים ודברים של מה בכך, כי רצונו של רבנו ז"ל היה שנשים את כל התנ"ך – מרישא עד גמירא, מראש חדש אלול עד הושענא רבה (שיחות תר"ן סימן רנא). וגם אמר מוה"רנ"ת ז"ל, שאמירת כל ספרי רבנו ז"ל, שהם תלפוזי מוה"ר"ן, וספר המדות, ותפוזי מעשיות, ותשיחות שלו, האמירה לבד מסגלת לנשמה כמו אמירת ספרי הוזהר ותקונים, ובימי אלול הקדושים, מצוה לאמרם מתחלתם ועד סופם, ומועיל מאד מאד (פוזבי אור אנשי מוה"ר"ן אות כו), וגם אמירת תקוני זחר, מקבל בכל העולם לומר בימי אלול (שיחות תר"ן סימן רצד), וכן מצוה להרבות באמירת תהלים בימי אלול (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן עג). ולכן אם רק בשביל שעורים אלו לבד, כבר לא נשאר שום זמן לבלות עם דברים בטלים בימים אלו, ומכל שכן פשיש לאדם גם את השעורים הקבועים שלו במקרא, משנה, גמרא ומדרש, אז לא נשאר לו אף רגע מפוש לדברים בטלים, ויש רמז לזה בפסוק (משלי ה, יז): "יהיו לך לבדך ו'אין לזרים א'תך" – ראשי תבות אלול"ל, שיש לך לבדך ללמד כל כך הרבה בחדש אלול, עד שאין שום זמן לזרים א'תך כלל באותם הימים.

וסים מוהרא"ש נ"י, שלכן, תהלה לאל, יש לנו עם מה לבלות את ימי אלול הקדושים, ולא להיות מאלו "שבוערים ובווערים ואין עושים כלום..." ואשרי מי שאינו מטעה עצמו כלל, רק מבקש ימים אלו בקדשה וטהרה בראוי.

ט.

ופעם בימי אלול הקדושים, יושב בחור אחד בבית מדרשו של מוהרא"ש נ"י, בפקר אחר התפלה, ואמר 'תקוני זהר' בנגון של התעוררות גדולה, ובינתים הביאו אכל לכל הבחורים, וכלם הלכו לאכל, אבל הוא לא שם לב שהביאו אכל, רק המשיך באמירת 'תקוני זהר' בהתעוררות גדולה. וכשעבר שם מוהרא"ש נ"י, והבחין בהתמדתו, פנה אליו ואמר לו בחבה גדולה: "הנה מוהרנ"ת ז"ל שמע מרבנו ז"ל דבר גדול אודות אמירת תקונים בפקר אחר התפלה בימי אלול, וכמו שמעיד מוהרנ"ת ז"ל (שיחות הר"ן סימן רצד), שמעתי מפיו הקדוש, שבימי אלול שנוהגים ישראל לומר תקונים ותפלות ובקשות אחר התפלה, ומאחרים יותר בבית הכנסת ובבית המדרש, אמר רבנו ז"ל, שמתנגון של התקונים, ומה שהלב פואב וחלש מחמת שמתאחרים בבית המדרש, מפל זה נעשים דברים גבוהים וגדולים למעלה, עין שם. ולכן תדע, שעל התקוני זהר שלך, ועל חלישות הלב שלך מחמת שעדיין לא אכלת, על כל זה פקר רבנו רבנו ז"ל, ולכן תתחזק מאוד להתמיד בלמוד תמיד, ובפרט בימי אלול, ואל תתבלבל מאף אחד". והבחור ספר, שבדבורים מתוקים אלו, שדבר עמו

מוהרא"ש נ"י החייה אותו ממש, והתעורר מהם מאד להתמדת התורה
הקדושה בכלליות, וביותר בימי אלול הקדושים. אשרי המבילה את ימי
אלול בקדושה וטהרה כראוי.

תשובת חדש אלול

י.

מוהרא"ש נ"י אמר, שבימי אלול הקדושים, הראש וראשון הוא לזכר
דברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ו'), שבחדש אלול נפתח דרך
התשובה, ויכולים לתקן בהם כל אשר עזב בל ימות השנה, כי בחדש
אלול יורדת התעוררות מיוחדת לכל נשמות ישראל לעשות תשובה,
וכל אחד מקבל סיעתא דשמיא מיוחדת ללכת בדרך התשובה, ועקר
דרך התשובה להיות בקי ברצא ובקי בשוב, שמצד אחד צריכים
להשתוקק לעלות למדרגות הגדולות ביותר, ולא להתנאש מלהגיע אל
המעלות הגבוהות ביותר שיש בעבודת השם ויתברך, ומצד שני אסור
לפול מהמדרגות הפחותות והירודות ביותר, ואף פעם לא להתנאש
ולחשב שפך אבדה תקותו חס ושלום, כי אין שום יאוש פעולם כלל,
ועל כל דבר מועילה תשובה, ומכל המקומות הנמוכים יכולים לחזור
אליו ויתברך, אפלו משאול תחתיות, רחמנא ליצלן.

יא.

ואף על פי שגם כל השנה יכולים לעשות תשובה, אבל דרך זו נפתחת ביותר בחדש אלול. והרמז לזה בפסוק (ויקרא יב, ח): אֶחָד לְעֹלָה וְאֶחָד לְחֹטֶאת, ראשי תבות אלו"ל, שהן לעלות למדרגות הגדולות ביותר בעבודת השם יתברך, שהוא אֶחָד לְעֹלָה, והן לתקן החטאת אשר עוֹת, שהוא וְאֶחָד לְחֹטֶאת, הכל בכח דרך התשובה שנפתח בחדש אלול, על ידי ה' "אֶחָד", כי הוא יתברך נמצא בכל מקום, והן למעלה והן למטה יכולים להתקרב אליו יתברך, ולכן בימי אלול הקדושים מסגל מאוד לבקש מהשם יתברך שיזכה להיות בקי בדרך התשובה, ושיאחו במדת התשובה בכל מצבי החיים, ובכח חדש אלול, בודאי יזכה לשוב בתשובה שלמה באמת.

יב.

ואמר מוה"רא"ש נ"י, שגם יש לזכר בימי אלול, מה שמבאר בדברי רבנו ז"ל (לקיטת מוה"ר חלק א' סימן ו'), שעקר התשובה הוא על ידי שישמע בזיונו וידם וישתק, כי הבזיונות ושפיכות הדמים מכפרים על הכל, יותר מכל התעניות והסגופים שבעולם, ובלבד שישתק ולא ישיב למחרפי ולמבזי נפשו דבר, ולכן אם אדם מקבל בימי אלול בזיון ממישהו – ישתק ויקבל אותו בשמחה עצומה, וידע שמן השמים זכוהו עם תקון גדול, והמירו בעבורו את כל התעניות והסגופים שהיה צריך לעשות על בזיון זה, ולכן ישמח מאוד, ויהיה לו תקון גמור.

יג.

ואמר מוהרא"ש נ"י, שגם מי שלא קבל בזיונות מאחר, יכול לזכות לתקון בזיונות על ידי שיתביש מעצמו, ויתודה על עוונותיו בינו לבין קונו, ויפרש בפה מלא לפני השם יתברך בפה הוא מתביש על מה שעשה בימים הקודמים, כי גם אלו נחשבים לבזיונות ממשי, וכמו ששאל רבנו ז"ל את מוהרנ"ת ז"ל, אחר שאמר את התורה הנ"ל מענין פונת אלול ושעקר התשובה הוא על ידי שישמע בזיונו, וידם וישתק: – "ווערסט דו אמאל ריין רויט פאר השם יתברך?" "האם אתה פעם מסמיק עד למאד [מרב בושה] מלפני השם יתברך?", בלומר שצריך להתביש מאד לפני השם יתברך עד שיאדמו פניו מאד, כי הרי חכמינו הקדושים אומרים (ברכות יב ע"ב), כל העושה דבר גברה ומתביש בו, מוחלין לו על כל עוונותיו, שנאמר (יהונאל מז, סג): "למען תזכרי ובשת ו'ל'א' יהיה לך עוד פתחון פה מפני כלמותך בכפרי לך לכל אשר עשית נאם ה' אלהים". נמצא, שעל ידי הבושה והבזיון שיש לו מעצמו יש לו תקון גמור, ולכן מסגל מאד בימי אלול להתבודד עמו יתברך, ולבקש סליחה מחילה וכפרה, ולומר לפניו יתברך בפה הוא מתביש מלפניו יתברך על כל מה שחטא, ועל ידי זה יהיה לו תקון גמור, וימחלו כל עוונותיו, אשרי המבילה את ימי אלול הקדושים בתשובה באמת.

סגלת חדש אלול

יד.

מוהרא"ש נ"י אומר, שאחת מן הסגלות היקרות של חדש אלול, היא לזכות למצוא את זיווגו, ולזכות לשלום בית, שבכח ובזכות חדש אלול יכול אדם למצוא את זיווגו, ולזכות לשלום בית אמת, כי מבאר בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן פז), שבזכות חדש אלול היא סוד מציאת הזיווג, ומרמז בפסוק (בראשית כד, ח): וַיֵּאָם לֵאמֹר תֵּאֵבֶה הָאִשָּׁה לְלֶכֶת אַחֲרַי, ראשי תבות אלול, ובתוכן תבות "תאבה האשה", שבכח בזכות חדש אלול, יהיה נעשה "תאבה האשה", שתתקן ותסכים האשה להתחתן, וגם אם כבר התחתנו, יהיה נעשה "תאבה האשה" – שישקרה שלום אמתו בתוך הבית, כי בכח חדש אלול, שהוא חדש התשובה, יכול לתקן את כל אשר פגם במשך כל השנה, ועל ידי זה יזכה למצוא את זיווגו, ולדור ביחד באהבה אחוה שלום ורעות. ולכן מסגל מאד לבחור בחדש אלול, לבקש הרבה מהשם יתברך שייזכה למצוא את זיווגו, וכן למי שבכח התחתן, לבקש הרבה מהשם יתברך על שלום בית, כי בכח חדש אלול, יזכה לראות פלאי פלאות בדברים אלו, ויזכה להקים בית נאמן בישראל, ולהשרות השכינה הקדושה בתוך ביתו.

קדַשַת חֶדֶשׁ אֱלֹל

טו.

מוֹהֲרָא"ש נ"י אָמַר, שְׁעָקֵר בּוֹנֵת אֱלֹל הוּא תַקוּן הַבְּרִית, שְׂיִזְכֶּה אָדָם לְקִדְשַת הַמַּחְשָׁבָה שְׁבָה תְלוּי תַקוּן הַבְּרִית, וְאֵף עַל פִּי שְׁצִרִיד לְעַבֵּד עַל זֶה כָּל הַשָּׁנָה, אֲבָל בְּחֶדֶשׁ אֱלֹל יוֹרֵד מִן הַשָּׁמַיִם עֶזֶר גָּדוֹל לְנַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל לְזִכּוֹת לְתַקוּן הַבְּרִית, כִּי אִזּוּ מִתְקַיֵּם בְּהֵן מִקְרָא שְׁכָתוֹב (דְּבָרִים ל, ו): "וּמַל ה' אֱלֹקֶיךָ אֶת לִבְכָּךְ וְיָאֵת לִבְבְּךָ וְרָעָד", רָאשֵׁי תִבּוֹת אֱלֹל (לְקוּטֵי מוֹהֲרָ"ן חֶלֶק א' סִימָן קמ"א), שְׁחֻקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֶצְמוֹ, בְּכִיכּוֹל, כּוֹל אֵת עֶרְלַת לְבַבְנוּ, כִּי בְּכָל הַשָּׁנָה אֲנִיחָנו צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת זֶה לְבַד, וּכְמוֹ שְׁכָתוֹב (דְּבָרִים י, טו): "וּמִלֵּתָם אֵת עֶרְלַת לְבַבְכֶּם וְעֲרַפְכֶּם לֹא תִקְשׁוּ עוֹד", אֲבָל מִי זֶה שְׂיִכּוֹל לְהַתְפָּאֵר שְׂיִידַע לְמוֹל עֶרְלַת לְבָבוֹ פְּרָאוּי? כִּי כְּמוֹ בְּמִילָה גִשְׁמִית, צָרִיכִים לְקַרֵּא לְמוֹחֵל מִמָּחָה שְׂיִידַע לַעֲסֹק בְּמַצּוֹת מִילָה, וְאִסּוּר לְסַמֵּךְ עַל סֵתֶם בֶּן אָדָם, כִּי יֵשׁ סַפָּנָה בְּדָבָר וְכו' בְּיִדּוּעַ, כְּמוֹ כֵּן בְּמִילָה רוּחָנִית – לְמוֹל עֶרְלַת הַלֵּב, צָרִיכִים מוֹחֵל מִמָּחָה שְׂיִעֲסֹק בָּזֶה, וְכִי הוּא שְׂרָאוּי לָזֶה? אֲבָל בְּחֶדֶשׁ אֱלֹל, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הוּא בְּעֶצְמוֹ מְקַיֵּם בְּנוּ, מִקְרָא שְׁכָתוֹב: וּמַל ה' אֱלֹקֶיךָ אֶת לִבְכָּךְ וְיָאֵת לִבְבְּךָ וְרָעָד, רָאשֵׁי תִבּוֹת אֱלֹל, וְאִין מִילָה יוֹתֵר טוֹבָה מִזֶּה, וְלִכֵּן הַזְמִין מִסְּגֵל בְּיוֹתֵר בְּחֶדֶשׁ אֱלֹל, לְבַקֵּשׁ מִתְקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂנִזְכֶּה לְמוֹל עֶרְלַת לְבַבְנוּ בְּשִׁלְמוֹת, וְנִזְכֶּה לְכָרוֹת מַעַל לְבַנּוֹ אֵת כָּל הַמַּחְשָׁבוֹת

הזרות וההרהורים הרעים המבלבלים אותנו, ועל ידי זה נזכר לתקון
הברית באמת, ולכל התקונים הנפלאים התלויים בו.

טז.

ופעם שאל אחד את מוה"רא"ש נ"י בתמימות, אם אדם לא התנהג כל
כך יפה כל השנה, איך אפשר לו להתחמק מדין קשה בימי ראש
השנה הקדושים, הלא המקטרגים מכירים אותו מכבד, ואיך יכול
להתעלם מהם? ענה ואמר לו מוה"רא"ש נ"י, מה שאתה שואל –
מפרש בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן כא), שבכח חדש אלול
יכול לעשות לעצמו מלבושים חדשים, שבכלל לא יכירו אותו
המקטרגים, וכדרך אחד שמצפים ואורכים עליו להתרגו, אזי צריך
לשנות מלבושיו, כדי שלא יכירו אותו, וכמו שכתוב (איוב יד, ט): "משנה
פניו ותשליחתי", ועל ידי זה נצול מהם, וכן הוא בחדש אלול, שאדם
יכול לעשות לעצמו מלבושים חדשים, על ידי מצות ומעשים טובים
שירבה בהם, כגון באמירת דפים תקוניי זהר, וכן באמירת מזמורי
תהלים, וכן בדבורי תפלה והתבודדות, ועל ידי זה יעשה לעצמו
מלבושים חדשים, עד שלא יוכלו המקטרגים להכיר אותו כלל.

יז.

והרמז לדבר הוא בפסוק (משלי לא, כה): עז וחדר ל'בושה ו'תשחק ל'יום
אחרון, ראשי תבות אלול, שאם בחדש אלול יעשה לעצמו מלבושים
עזים ומתדרים ממצות ומעשים טובים, אזי יתקיים בו "ותשחק ל'יום
אחרון" – שישחק ליום האחרון של השנה, ויקבל את השנה החדשה

שיחות מוה"רא"ש

בשמחה עצומה, פי סגלת חדש זה היא לקבל ולהחליף מלבושים ובגדים חדשים, ועל ידי לבושי החדשים, יהיה נסתר מכל מיני מקטרגים, ויהיה מוכן ומכשר לקבל שנה טובה ומתוקה.

יח.

ואמר מוה"רא"ש נ"י, שבתפלות ראש השנה ויום הכפורים (בפיוט "ונתנה תקף" שבתפלת מוסף) בלם נוחגים לצעק בקול גדול ובהתעוררות עצומה: "ותשובה, ותפלה, וצדקה, מעבירין את רע הגזרה!" והנה מי שעניי שכל לו, אינו מחכה לראש השנה ויום הכפורים, שתהיה נגזרת איזו גזרה, חם ושלום, ויצטרך להעבירה ולבטלה בראש השנה וביום הכפורים, רק מקדים כבר מימי חדש אלול לעסک בתשובה ותפלה וצדקה, ועל ידי זה מעביר ומבטל כל מיני גזרות רעות מלכתחלה, שלא תוכלנה להתחיל ולהתרחם כלל, וכמו שאמרו דורשי רשומות (וכן מובא בפוסקים, עין קצור שלחן ערוך סימן קכח סעיף א'), שכל שלשת העבודות האלה מרמזות בחדש אלול:

תשובה – בפסוק (דברים ל, ו) ומל ח' א'ת ל'בכך ו'את ל'בב זרעה, ראשי תבות אלול"ל.

תפלה – בפסוק (שיר השירים ג, ג) א'ני ל'דודי ו'דודי ל'י, ראשי תבות אלול"ל.

צדקה – בפסוק (אסתר ט, כב): א'יש ל'רעהו ו'מתנות ל'אביונים, ראשי תבות אלול"ל.

פי צריכים להודרו ביותר בעבודות אלו בחדש זה, ועל ידי זה ימתיק

מעל עצמו כל הדינים וכל מיני גזרות רעות, ויזכה לשנה טובה
ומתוקה ביחד עם כל נשמות ישראל.